

A Fővárosi Ítéltábla az Ecsedi & Ács Ügyvédi Iroda (...., ügyintéző: dr. Ács Balázs ügyvéd) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek a Dr. Czipri Zoltán Ügyvédi Iroda (fél címe 3, ügyintéző: dr. Czipri Zoltán ügyvéd) által képviselt alperes neve (alperes címe) alperes ellen személyhez fűződő jogsértés megállapítása iránt indított perében - mely perbe a felperes pernyertessége érdekében az Ecsedi & Ács Ügyvédi Iroda (...., ügyintéző: dr. Ács Balázs ügyvéd) által képviselt Felperesi beavatkozó (fél címe 2) beavatkozott - a Fővárosi Törvényszék 2015. szeptember 29. napján kelt, 5.P.../2014/25. számú ítélete ellen az alperes 26. sorszám alatt előterjesztett fellebbezése folytán meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezését megváltoztatja és a felperes teljes keresetét elutasítja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 400.000 (Négyszázezer) forint + áfa összegű ügyvédi munkadíjból és 24.000 (Huszonnégyezer) forint illetékből álló együttes első- és másodfokú perköltséget.

Köteles a felperes 24.000 (Huszonnégyezer) forint fellebbezési illetékrészt az államnak külön felhívásra megfizetni.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság ítéletével megállapította, hogy az alperes a 2013. augusztus 27-én megjelent <http://o...> címen megjelent „F...” megjelent cikkben a felperes jóhírnevét megsértette azzal, hogy felperes neve a H... K... Á... I... tornatanára infrastrukturális háttérként használja fel az ó...ak tornatermét saját gazdasági társaságában, az O... S... Kft-ben. Valótlan állítás, hogy az O... S... Kft. árbevételt szerez a tornaterem bérbeadásával. Az elsőfokú bíróság kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperes részére 100.000 forintot, valamint 70.000 forint + áfa perköltséget. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította.

Az elsőfokú ítélet indokolása először ismertette a felperes keresetét, ami annak megállapítására irányult, hogy az alperes megsértette a jóhírnevét, kérte a további jogsértéstől eltiltani, elégtételadására kötelezni az o...hu oldalon, ahol a jogsértő tartalmak megjelentek, valamint 300.000 forint nem vagyoni kártérítésre is igényt tartott.

Az alperes a kereset elutasítását kérte, vitatta, hogy ő lenne a blog tulajdonosa, szerkesztője vagy írója, és nem azonosítható a sérelmezett cikket aláíró „f...” megnevezéssel.

Ezt követően ismertette az indokolás a bizonyítási eljárást, amely annak érdekében folyt, hogy a felperes megfelelő alperest perel-e. Így kitért arra, hogy 2014. október 29-én a D...i Rendőrkapitányságon az alperes tanúként előadta, hogy az Ó... Város Blogja néven futó oldalt nem ő üzemelteti, azon 2013. augusztusig volt bejegyzési joga, korábban a „f...” nevet használta, de a blog adminisztrátori jelszávához tartozó nevet már más használja, azóta csak saját neve alatt ír a

blogba. A nyomozó hatóság határozata szerint a blogspot-ot a K...Államban bejegyzett g... inc. adminisztrálja, ám jogsegély alapján az U... Igazságügyi Minisztériuma nem jár el, mert a becsületsértési és rágalmazási ügyekben nincs bünyügyi együttműködés. Utalt rá, hogy a hatályos jogi szabályozás szerint a blog nem minősül sajtóterméknek, Ó... Város Blogja nem szerepel hivatalos nyilvántartásban, a blog tulajdonosa az, aki a regisztrációs űrlapon szerepel.

A határozat részévé tette, hogy 2013. április 5-én a Budapest Környéki Törvényszék előtt a 21.P.../2013. számú ügyben, aminek tárgya a 2013. február hónapban megjelent tartalmakkal volt kapcsolatos, az alperes elismerte a szerkesztői feladatokért való felelősségét, elfogadta, hogy a tartalmat moderálni kell és vállalta moderátorszűrő beállítását, illetve a perben sérelmezett kommentek eltávolítását. Erre a peres felek egyezségeket kötöttek, ami fogamatba ment.

Az eljáró bíróság ezután ismertette a perben meghallgatott K... K..., K...Zs..., továbbá a korábban önkormányzati képviselő I... S... és T... L... tanúk vallomását, és utóbbiak 2014. szeptember 26-án kelt írásbeli nyilatkozatait, valamint a 2012. május 24. napján Ó... Város Fórumoptló blogján „f...” feladó által közzétett levelet. Ezzel az elsőfokú bíróság bizonyítottan látta, hogy a „f...” feladóval és megjelöléssel az alperes által írt anyagok jelentek meg a blogon a perbeli időben, majd később a „f...”-ot az admin vette át és az alperes saját nevén jegyezte az írásait. A 2013. január 23-án „f...” megjelöléssel és alperes aláírásával megjelent levél alapján pedig az elsőfokú bíróság arra a következtetésre jutott, hogy a bizonyítási teher az ügyben megfordult és az alperesen állt annak bizonyítása, hogy rajta kívül Ó... más F... L... is van, aki aktív blogoló, ilyen bizonyítási indítvánnyal azonban az alperes nem élt.

Az ítélet részletezte a felperes és Ó... Város Önkormányzata között 2013. március 28-án létrejött megbízási szerződés tartalmát, valamint megállapításokat tett a felperes ügyvezetése alatt álló O... S... Kft. alapításával és tevékenységével kapcsolatban.

Az elsőfokú bíróság - utalva a Ptk. 78. § (1)-(2) bekezdésére - a keresetet részben alaposnak találta. Érvelése szerint a blog-bejegyzés valótlannul állítja, hogy az O... S... Kft. árbevételét szerez a tornaterem bérbeadásával. Kifejtette, hogy az értékelés akkor jelenti a jóhírnév sérelmét, ha valótlann tényállításon alapszik, nyíltan vagy burkoltan ilyen tényállításokat fejez ki, ha megtevesztő jellegű, téves következtetésre ad lehetőséget. Figyelemmel a BH.2010.294. számú eseti döntésre is úgy értékelte, miszerint az a tény, hogy a felperes infrastrukturális háttérként használja fel az iskola tornatermet saját gazdasági társaságában, ilyen kijelentés. Ennek hatása számtalan bejegyzésben és személyes közlésben nyilvánult meg a felperes felé. A felperes Ó... közismert, de nem közszereplő, így rá a túréssal kapcsolatos fokozott elvárás nem alkalmazható. Mindezek alapján az elsőfokú bíróság a Ptk. 84. § (1) bekezdés a) pontja alapján megállapította, hogy az alperes megsértette a felperes jóhírnevét. Az elégtételadást mellőzte, mert nem bizonyítható, hogy az alperes továbbra is kapcsolatban van a bloggal és ezen okból nem kötelezhető a törlésre sem. Az elsőfokú bíróság az eset összes körülményét értékelve a Ptk. 84. § (1) bekezdés e) pontja alapján 100.000 forint kártérítést ítélt meg a felperes részére. Okfejtése szerint a felperes 30 éve él és dolgozik Ó...n, közmegebecsülésnek örvendő, aktív pedagógus, aki a testneveléssel, a tanórákat meghaladóan is lelkesen foglalkozik. Sokan tisztelték, szerették a városban, akiket ez a cikk, bejegyzés elbizonytalanított és ez a felperesre nézve további bizonyítás nélkül is jelentős hátránnyként fogadható el. Az ezt meghaladó igényt azonban, mint alaptalant elutasította.

A döntés ellen az alperes élt fellebbezéssel, elsődlegesen az ítélet megváltoztatását és a kereset elutasítását kérte, másodlagosan a határozat hatályon kívül helyezését indítványozta.

Érvelése szerint az ítélet iratellenes, nem áll összhangban a kereseti kérelemmel és a bizonyítás eredményével, a rendelkező részben hivatkozott állítást a kifogásolt írás nem tartalmazza, mert abban az infrastrukturális háttér használata kizárólag az O... S... Kft. kapcsán kerül említésre, azonban a felperes magánszemélyként indította a pert, ezért ezen kijelentés rá nézve nem lehet sérelmes. Fenntartotta, hogy a felperes igényérvényesítési jogosultsága a hivatkozott cikk tekintetében vele szemben nem állhat fenn, tehát keresete a jogalap tekintetében megalapozatlan. Újfent hivatkozott rá, hogy az érintett honlapnak nem üzemeltetője, szerkesztője, annak tartalmát alakítani nem jogosult és az írás megjelenésének időpontjában sem volt, ezért álláspontja szerint a keresetlevél idézés kibocsátása nélküli elutasításának lett volna helye. Megjegyezte, hogy a sérelmezett tartalom egy része már korábban megjelent a város önkormányzati újságjában, azonban e körben nem folytatott le az elsőfokú bíróság bizonyítást és az ítéletében sem tért ki rá. Nyomatékosította, hogy a tanúvallomások és a csatolt felperesi bizonyítékok egyaránt a peresített írást megelőző időszakra vonatkoznak, ekként az azokból nyert információk nem alapozhatják meg az alperes felelősségét a tárgyi cikk esetében. Sérelmezte, hogy az ítélet a tanúvallomásokból indokolatlan és megengedhetetlen módon csak a keresetet megalapozni látszó részeket emel ki, de nem tér ki azon körülményekre, amelyek a bizonyítékok kétséges származását, bizonyító erejük megkérdőjelezhetőségét lennének alkalmasak alátámasztani. Az elsőfokú bíróság a bizonyítékokat nem teljes körűen és egyoldalúan értékelte, az ítélet indokolása pedig jelentősen hiányos. Kifogásolta, hogy a bíróság az alperes többszöri jelzése ellenére teret engedett az eljárás indokolatlan elhúzódására vezető és értelmetlen felperesi bizonyításnak. Fellebbezése kiegészítésében további, a bizonyítékok egyoldalú és következtelen értékelésével, a bizonyítási eljárás helytelen lefolytatásával, a blog működésével kapcsolatos érveket adott elő, valamint kérte figyelembe venni a felek közötti másik perben a Fővárosi Ítéltábla által 17.Pf..../2015/6-II. számon hozott döntést.

A felperes fellebbezési ellenkérelme az ítélet helybenhagyására irányult, annak helyes indokaira tekintettel.

A másodfokú bíróság a döntést a Pp. 253. § (3) bekezdésében meghatározott keretek között bírálta felül, nem érintette a határozatnak az elégtételadásra, a törlésre, illetve a 100.000 forintot meghaladó nem vagyoni kártérítésre irányuló kereseti kérelmeket elutasító rendelkezését, ezért ebben a körben az ítélet jogerőre emelkedett.

A fellebbezés alapos.

A fellebbezés alappal kifogásolta az indokolás hiányosságát. Az elsőfokú ítélet nem felel meg a kialakult és egységes határozat szerkesztési követelményeknek, nem tartalmaz tényállást, abban nem ismerteti a sérelmezett cikket, nem tér ki az alperes érveire, így az elsőfokú bíróság nem tett eleget a Pp. 221. § (1) bekezdésében megfogalmazott indokolási kötelezettségnek. A másodfokú bíróság azonban mégsem látott okot a határozat hatályon kívül helyezésére, mert az elbíráláshoz szükséges adatok rendelkezésre álltak, a hiányok pótolhatóak voltak és a jogvita a fellebbezési eljárásban érdemben eldönthető volt.

Elsődlegesen a feltárható tényállást foglalja össze a másodfokú bíróság, amelynek részletei az elsőfokú ítéletben elszórtan megtalálhatóak.

Az o...hu címen elérhető, Ó... Város Blogja néven futó perbeli blog tárhelyszolgáltatója az E...Á...ban működő g...inc. és a perbeli blog ott került regisztrálásra. A blogon 2013. augusztus 27-én „F...” címmel, f... bejegyzésével egy cikk jelent meg. Az írás azzal foglalkozik, hogy a M... S... O... E... (M...) a Klik-hez fordult annak érdekében, hogy vizsgálja felül az általa fenntartott iskolák

pénzgyűjtő tevékenységét. Az iskolákban a szülőktől különböző céllal szedett pénzek mellett megemlíti a cikk az iskolai termék bérbeadását is, megjegyezve, hogy a terembérlés sosem az iskolának, hanem a bérlőnek, vagy a közvetítőnek hoz hasznot. Ezzel kapcsolatban megemlíti az írás, hogy Ó... a H... (H... K... Á... I...) tornatermének és járulékos helyiségeinek az áruba bocsájtása kapcsán merültek fel már problémák és ezzel összefüggésbe hozza, mint ismert tornatanárt, a felperest, akinek később a cikk megjelöli a nevét is. Tartalmazza az írás, hogy a felperes által jegyzett O... S... Kft-nek 2012. évben mennyi volt az árbevétele és azt, hogy a kft-nek a H... K... iskola szolgáltatja az infrastrukturális háttérrel. Kitért arra is, hogy a bérlési lehetőséget az iskola soha nem hirdette meg.

A felperes az o...hu internetes oldalon 2013. augusztus 27-én megjelent, „f...” által bejegyzett cikkben közölt tartalom miatt a személyiségi jogának sérelmét állítva lépett fel az alperes ellen, mert tudomása szerint a f... nick név alatt az alperes teszi közzé blogjait. Mivel az alperes elsődlegesen azzal védekezett, hogy a sérelmezett cikk nem tőle származik, ezért az elsőfokú bíróság helyesen azt vizsgálta, hogy a kifogásolt szöveges tartalom szerzője, megjelentetője azonos-e az alperessel. A Ptk. 78. §-ában írt magatartásért az alperes felelőssége csak abban az esetben állapítható meg az elektronikus kereskedelmi szolgáltatások, valamint az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások egyes kérdéseiről szóló 2001. évi CVIII. törvény 7. § (1) bekezdése értelmében, ha ő tette hozzáférhetővé a sérelmezett internetes tartalmat. A rendelkezésre álló bizonyítékok alapján azonban az elsőfokú bíróság által levont következtetés nem volt osztható.

Az alperes a D...i Rendőrkapitányság előtti tanúkihallgatása során beismerte, hogy a jelzett blogon korábban volt bejegyzési joga, és használta a f... nick nevet is, azonban azt is előadta, hogy ez 2013 augusztusában megszűnt. Ezért az alperes tagadásával szemben a perben a Pp. 164. § (1) bekezdése értelmében a felperest terhelte annak bizonyítása, hogy változatlanul az alperes írásai jelennek meg a hivatkozott internetes oldalon ezen nick név alatt, illetve hogy a konkrétan sérelmezett írás minden kétség nélkül az alpereshez köthető. Ennek azonban a felperes a szolgáltatott bizonyítékokkal nem tudott eleget tenni, mert a lefolytatott bizonyítás alapján aggálytalanul nem azonosítható az alperes a „f...”-kal. A bizonyítási teher megfordulására tévesen hivatkozott az elsőfokú bíróság. A másodfokú bíróság itt jegyzi meg, hogy a per szempontjából az a felperesi előadás, miszerint L...Z... név alatt is az alperes írásai találhatók irreleváns volt, hiszen ebben a körben a felperes keresetét nem terjesztett elő.

A jelen perben nem segítette a „f...” név mögötti személy beazonosítását a Budapest Környéki Törvényszék előtt 21.P.../2013. számon folyt per, mert egyrészt az abban sérelmezett cikk 2013 februárjában volt olvasható, másrészt az alperes és B... K... felperes 2013. április 5-én kötött az ügyben egyezséget, ezek az időpontok viszont megelőzik a felperes mostani keresetében kifogásolt írás megjelentésének időpontját.

Ugyanezen okból az elsőfokú bíróság által döntő fontosságúnak tulajdonított 2012. május 24-ei blogbejegyzést, illetve 2013. január 23-ai S... úrnak címzett levelet is figyelmen kívül kell hagyni.

A meghallgatott tanúk sem igazolták teljes bizonyossággal, hogy az alperes írt blogot „f...” becenév alatt 2013. augusztus 27. napján. K... K... tanú vallotta, hogy 2011-ben az ó...i ellenzék körében megjelent alperes „f...”-ként mutatkozott be. Az alperes tagadta, hogy a rendezvényen azt mondta volna, hogy ő a „f...”, a szembesítés eredménytelen volt, de egyébként is korábbi időszakra vonatkozott. K... Z... tanú abból vont le következtetéseket szintén 2011-ben, hogy az alperes lehet a „f...”, hogy arról a rendezvényről, ahol az alperes fotózott, emlékezete szerint később ezen becenév alatt jelentek meg a fényképek, valamint hallotta, hogy egy koszorúzáson az általa megnevezni nem tudott személy úgy köszöntötte az alperest, hogy „szévasz f...”. Ez is korábbi időszakban történt, homályos visszaemlékezésen alapuló, bizonytalan nyilatkozat volt. T... L... tanúnak a felperes

mondta, hogy az alperes a „f...”, ami nem bír bizonyító erővel, I... S... tanú pedig kategorikusan azt vallotta, hogy bár a blogon olvasta a „f...” nevet, de nem tudja, hogy ez ki vagy mi.

A feltárt bizonyítékokat a Pp. 206. § (1) bekezdése szerint mérlegelve a másodfokú bíróság arra a meggyőződésre jutott, hogy ítéleti bizonyossággal nem állapítható meg, hogy az alperes volt az a személy, aki a „f...” nick név alatt az o...hu internetes oldalon a releváns időben tartalmat közölte. Mindezekre tekintettel a felperes keresete az alperessel szemben nem foghatott helyt. A fellebbezési érveléssel szemben az ítéletábra rámutat, miszerint annak a kérdése, hogy a felperes a megfelelő alperes ellen indította-e a pert a per érdemére tartozó kérdés, ezért a Pp. 130. § (1) bekezdése nem kerülhetett alkalmazásra.

A kifejtettek alapján a Fővárosi Ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét - a nem fellebbezett részt nem érintve - a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján megváltoztatta és a felperes teljes keresetét elutasította.

A sikeres fellebbezésre tekintettel a felperes teljes mértékben pervesztes lett, ennek folytán a Pp. 78. § (1) bekezdése és 239. §-a értelmében köteles az alperesnek megtéríteni a perrel felmerült első- és másodfokú költségét, ami egyrészt a lerótt 24.000 forint fellebbezési illetéket, másrészt a képviselőt ellátó ügyvéd 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (2), valamint 4/A. § (1) bekezdéseinek alapuló munkadíját tartalmazza. Az alperes és ügyvédje a jogi képviselő ellátásáért 20.000 forintos óradíjban állapodott meg és az alperes 30 óra után számítottan kérte megállapítani a perrel felmerült költségét. Ennek meghatározásánál a másodfokú bíróság figyelemmel volt az ügyben tartott tárgyalások és benyújtott beadványok számára, illetve a meg nem határozható pertárgyértékre és a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenység alapján 20 órát fogadott el. Erre tekintettel a felperest 400.000 forint + áfa együttes ügyvédi munkadíj alperesnek történő megfizetésére kötelezte.

A másodfokú bíróság észlelte, hogy az alperes a szükséges fellebbezési illeték felét róttá le, ezért pernyertessége miatt a hiányzó fellebbezési részilletéket a felperes a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 15. § (1) és (3) bekezdésében előírt módon köteles megfizetni az államnak.

Budapest, 2016. április 28.

. Lesenyei Terézia
a tanács elnöke

. Pullai Ágnes
előadó bíró

. Mózsik Tímea
bíró

A kiadmány hitelül:
bíróági ügyintéző